

ת"פ (נתניה) 4879-10-22 - מדינת ישראל נ' אלכסנדר איטין

ת"פ (נתניה) 4879-10-22 - מדינת ישראל ואח' נ' אלכסנדר איטין ואח' שלום נתניה
ת"פ (נתניה) 4879-10-22

1. מדינת ישראל

2. מדינת ישראל- רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי

נגד

1. אלכסנדר איטין

2. איטין חברה לבניין בע"מ

בית משפט השלום בנתניה

[01.04.2025]

כבוד השופטת אופיר כתבי-ריבלין

החלטה

בפי הנאשם שתי טענות מקדמיות.

הראשונה, החקירה בעניינו חרגה מסד הזמנים שנקבע בהנחיית היועמ"ש המגבילה את משך החקירה לשנה ומחצה בלבד ועל כן, יש להורות על ביטול כתב האישום.

השנייה, עובדות כתב האישום אינן מפורטות דיין באופן המונע מהנאשם לכלכל הגנתו, ויש להורות למשיבה לפרט את הנטען נגדו.

אין בידי לקבל את טענות הנאשם.

ודוק. נוהל אח"מ אליו מפנה ההגנה הינו נוהל משטרתי שאינו מחייב את רשות המיסים אשר מחויבת לפעול בהתאם לנוהל הספציפי של רשות המיסים לפיו, בעבירה מסוג פשע יש לסיים את החקירה תוך שלוש שנים.

אמנם, צודקת ההגנה בטענתה לפיה במועד ניהול החקירה נוהל רשות המיסים טרם נכנס לתוקף, ואולם, המועד המכריע הנו מועד הגשת כתב האישום, וזו לשון הנוהל "נוהל זה חל על כל התיקים אשר טרם הוגש בהם כתב אישום במועד כניסתו לתוקף".

משמע, כל עוד לא הוגש כתב אישום הרי שנוהל רשות המיסים חל גם על חקירות שבוצעו לפני כניסת נוהל רשות המיסים לתוקף.

מן הכלל אל הפרט, בעניינו הנוהל נכנס לתוקף טרם הוגש כתב אישום על כן, נוכח העובדה (שאינה שנויה במחלוקת) שהחקירה הסתיימה תוך פחות משלוש שנים הרי שלא חלה חריגה מסד הזמנים הקצוב בנוהל רשות המיסים.

ויפים לענייננו דברי בית המשפט בעניין דומה, בת"פ 46581-12-20 מדינת ישראל נ' מרציאנו ואח':

"אף שבהנחיית היועמ"ש הנוגעת למשך הליכי חקירה והעמדה לדין ולזירוז טיפול התביעה בתיקים פליליים, היבטים מהותיים, בדומה לתקופות ההתיישנות שנקבעו בחוק, שכן מדובר בהנחייה שחברה מכוח הוראה מפורשת בחקיקה ראשית, ואשר יש לה היבטים חשובים הנוגעים ומשפיעים על זכויותיהם של חשודים ונאשמים... הרי שעדיין מדובר בהנחייה שהיא פרוצדורלית בעיקרה, המופנית לרשויות התביעה, בעיקר, ואשר לחשודים ולנאשמים אין זכות קנויה לגבי פרקי הזמן ומשכי הטיפול בתיקיהם כפי שנקבע בהנחייה פלונית, דווקא, כאשר הכל כפופים לשינויים שעשויים להתקבל מעת לעת באותה הנחייה.

זאת, כאמור, כאשר הוראות ההתיישנות הקבועות בחוק הן מהותיות ולא ניתן להתנות עליהן או להאריך באופן רטרואקטיבי, ואילו, הנחיות היועמ"ש, שאמנם חוברו בהתאם להוראה מפורשת בחוק, באות לטפל, להסדיר ולקצוב את משכי הזמן בהם רשאית התביעה לטפל בתיקים פליליים, מבחינה פרוצדורלית ובתוך תקופות ההתיישנות הכלליות, והן נתונות לשינוי ולעדכון מעת לעת, ככל הנחייה מנהלית, וכאשר סעיף 57א' לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה. נראה שבסוגיה שבמחלוקת, דהיינו האם להנחיית היועמ"ש השניה תחולה אקטיבית, דהיינו שהיא חלה רטרואקטיבית, למפרע, על כלל התיקים התלויים ועומדים אצל רשויות התביעה ושרם ניתנה בהם החלטה על העמדה או אי העמדה לדין, או פרוספקטיבית, דהיינו שהיא חלה מכאן ואילך ולא למפרע, הכריעו מרבית בתי המשפט הדיוניים שמדובר בהנחייה אקטיבית החלה על כלל התיקים התלויים ועומדים אצל רשויות התביעה וממתינים להכרעתן". (ניתנה ביום 01.11.22).

באשר לטענתו השנייה של הנאשם, הרי שלא מצאתי כל פגם בניסוח כתב האישום ואני סבורה שהנאשם מבין היטב את המיוחס לו כעולה מכפירתו המפורטת שנמסרה לפני חודשים רבים. בהקשר זה אציין, כי מדובר בכתב אישום המתנהל מזה שנתיים ומחצה, בזמן זה ייצגו את הנאשם שלושה סגורים שונים אחד אחר השני ולא נשמעה כל טענה מפיהם כי כתב האישום אינו ברור או מפורט דיו ובשל כך הם מתקשים לנהל את הגנתו של הנאשם. כמו כן, אציין כי קודם לכתב האישום התנהל הליך שימוע ממושך ולאחר הגשת כתב האישום נערך מו"מ בין הצדדים וכן נערכו מספר דיוני גישור בהם, יש להניח, הובהרו לנאשם היטב טענות המאשימה נגדו. על כן, לא שוכנעתי כי הנאשם לא מבין את ההאשמות נגדו ואינו יודע מפני מה עליו להתגונן ולא מצאתי כי נוסח כתב האישום אינו מפורט דיו. לדיעת הצדדים.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"ה, 01 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.